

Dosarul nr. 2ra-1786/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – L. Bagrin

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Pruteanu, V. Buhnaci, M. Guzun

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ivan Ungureanu
împotriva Ministerului Justiției cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență
juridică,

împotriva deciziei din data de 02 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea din data
de 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 03 iulie 2018 Ivan Ungureanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat încasarea cheltuielilor pentru
asistența juridică, suportate în instanța de apel, în mărime de 2 500 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărârea din data de 08
noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis cererea de chemare
în judecată depusă de către Ivan Ungureanu, s-a încasat din contul statului prin
intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Ivan Ungureanu prejudiciul
material în mărime de 23 100 lei, prejudiciul moral în mărime de 25 000 lei și
cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 4 000 lei.

Hotărârea a fost contestată cu apel de către Ministerul Justiției, care prin decizia
din data de 26 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins cu menținerea
hotărârii din data de 08 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Ivan Ungureanu a menționat că la examinarea cauzei în ordine de apel a suportat
cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 2 500 lei, fapt confirmat prin bonul
de plată PL nr. 411794 din 24 aprilie 2018.

În opina reclamantului se consideră îndreptățit de a solicita încasarea cheltuielilor suportate pentru asistență juridică, ori prin prisma art. 94 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din data de 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a încasat din contul statului prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Ivan Ungureanu suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. (f.d. 34, 37-40)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 02 aprilie 2019 a respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, a menținut hotărârea din data de 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 59, 60-64)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut că Ivan Ungureanu în cadrul examinării în ordine de apel a cauzei civile la acțiunea lui Ivan Ungureanu împotriva Ministerului Justiției cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, a fost asistat de avocatul Larisa Ocerednaia. În cauza dată Ivan Ungureanu a avut câștig de cauză, iar cheltuielile suportate pentru asistență juridică au fost reale, necesare și rezonabile, motiv pentru care instanțele de judecată au concluzionat că este justificată cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 28 iunie 2019 a depus recurs Ministerul Justiției, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii. (f.d 68-70)

În motivarea recursului Ministerul Justiției a indicat că instanțele de judecată au încălcat esențial sau aplicat eronat normele de drept material și procedural. Instanțele de judecată au admis acțiunea, indicând că Ivan Ungureanu a suportat cheltuieli ce țin de acordarea asistenței juridice pentru examinarea cauzei în ordine de apel, însă nu au luat în calcul faptul că Ivan Ungureanu de asemenea a contestat hotărârea din data de 08 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar din motiv că nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel, apelul a fost restituit. În acest context instanțele de judecată urmau să stabilească în ce quantum cheltuielile suportate pentru asistență juridică au fost reale, necesare și rezonabile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 aprilie 2019, publicată pe portalul instanțelor de judecată și expediată în adresa participanților la proces la 10 iunie 2019.

Confirmare privind recepționarea copiei deciziei instanței de apel la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe, recursul declarat de către Ministerul Justiției la 28 iunie 2019, se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curtii Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ministerul Justiției este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Ministerul Justiției a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ministerul Justiției asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurentul nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Ministerul Justiției și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ministerul Justiției, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas